

УДК 327.8 (460) : 327.5 (8+292.79) «2000/2016»

ВПЛИВ ІСПАНІЇ НА ВРЕГУЛЮВАННЯ КОНФЛІКТІВ У РЕГІОНІ ЛАКБ У 2000-2016 рр.

Анастасія Хмель, Дмитро Біляєв

Чорноморський державний університет імені Петра Могили
Україна, 54003, м. Миколаїв, вул. 68 Десантників, 10
e-mail: hmelnastia@ukr.net; dvbdima@gmail.com

Іспанію та держави ЛАКБ (Латинської Америки та Карибського басейну) пов'язують дуже давні відносини. Культура, особливо такі характеристики, як мовна та генетична спорідненість дозволили Мадриду закріпити за собою одну з найголовніших ролей у взаємовідносинах між регіональними та позарегіональними гравцями. ХХ ст. внесло важливі корективи у стратегію Іспанії щодо цих держав. Починаючи з 2000-х рр. керівні органи держави почали діяльність щодо формування головних зовнішньополітичних документів Іспанії. Результатом такої роботи стало прийняття Закону «Про діяльність та міжнародну службу держави» у 2014 р. та «Стратегію зовнішньої політики» у 2015 р., в яких відводилося місце також політиці у вищезазначеному регіоні [1]. Документи символізували прагнення іспанської влади реалізувати свій дипломатичний потенціал для набуття більшої ваги у регіоні та у світі у цілому. Беззаперечним є той факт, що Іспанія сприяє політичному діалогу у середині Куби, Аргентини, Болівії й ін. та діалогу між цими країнами та світовими державами-лідерами.

Мета роботи полягає у дослідженні ролі Іспанії у врегулюванні конфліктів пов'язаних з Кубою, Болівією, Колумбією й Аргентиною.

Виходячи з мети роботи можна сформулювати такі завдання:

- визначити стан наукової розробки теми й охарактеризувати джерельну базу дослідження;
- охарактеризувати проблемні питання пов'язані з безпекою вищезазначених країн;
- проаналізувати та висвітлити вплив Іспанії на перебіг конфліктних ситуацій і фактори, які впливають на конфлікти;
- відобразити співвідношення між інтересами Іспанії та міжнародними організаціями у проведенні діяльності пов'язаної з вирішенням конфліктів.

Різні аспекти зовнішньої політики Іспанії у ХХІ ст. вивчаються українськими дослідниками, зокрема К. Федоровою [2], яка висвітлює

різні напрямки зовнішньої політики Іспанії на початку ХХІ ст., Т. Жолонко, яка вивчає українсько-іспанські відносини у контексті європейської політики України [3], Ю. Беловоловим [4], який, зокрема, висвітлив внутрішню та зовнішньодержавні фактори впливу посилення інтеграції Іспанії до НАТО. Серед російських дослідників варто згадати В. Венедиктова й О. Чумакіну [5], які дослідили політичні та військові аспекти відносин Іспанії з країнами Латинської Америки, а також Н. Анікееву й Є. Черкасову, які розкрили інтереси Іспанії у галузі безпеки на початку ХХІ ст. [6].

Першочерговість в аналізі даної проблематики мають роботи іспаномовних (Х.М. Мунтала), англомовних (В. Філд, К. Хайт) та італомовних (М. Галуццо) [7] авторів. Ними робиться особливий наголос на виділенні іспанської зовнішньої діяльності з діяльності організацій, членом яких вона є, тобто НАТО, ЄС, ООН та інші. Залишаються невисвітленими у повній мірі питання щодо оцінки ролі Іспанії у вирішенні конфліктів у ЛАКБ, що робить тему статті актуальною. Важливими для відображення динаміки розвитку справи є публікації в італійських періодичних виданнях Корр'єре делла Сера, Ла Републіка, а також в іспанській періодиці та на офіційних сайтах дипломатичної служби Іспанії.

Конфлікт у Колумбії між різними за своєю природою угрупованнями, який почався з середини шістдесятих років, давно вийшов за межі цієї країни та став перешкодою у нормальному розвитку її зовнішніх відносин з іншими країнами світу, міжнародними організаціями, що, у свою чергу, призвело до ізоляції держави у регіоні й у світі. Для дослідження впливу Іспанії на хід конфлікту на початку ХХІ ст. необхідно спершу визначити низку особливостей його перебігу у даний період.

Одним з найважливіших акторів серед головних учасників у переговорному процесі у Колумбії є Іспанія. Під час загострення ситуації між ворогуючими сторонами: урядовими

військами, ФАРК та іншими парамілітарними угрупованнями іспанське керівництво висловлювало свою стурбованість розвитком ситуації, виступала за припинення насилля та врегулювання ситуації шляхом діалогу й інших дипломатичних засобів. Іспанія також підтримувала зв'язок між країнами, які прямо чи опосередковано впливають на розвиток конфлікту, зокрема, Венесуелою, Еквадором, Уругваєм [8].

Слід відмітити також позитивні тенденції у колумбійській зовнішній політиці, які намітилися з 2012 р. Так, з 2012 р. зусиллями колумбійської влади та за допомогою посередництва інших країн регіону, почався активний переговорний процес між ФАРК та урядом Колумбії. Країна до сьогодняшнього часу асоціювалася в уявленні пересічних європейців як дуже проблемна, на території якої триває збройний конфлікт, розвинутий кокаїновий бізнес, наявні проблеми з дотриманням прав людини, бідність та інші негативні явища. На сьогодні ж Колумбія використовує можливості, які відкрилися для неї внаслідок політичного діалогу всередині країни.

Політична нормалізація відносин у розглянутій державі вплинула позитивно і на економічну систему країни. Цьому колумбійське диво завдячує також іноземним фірмам, які продовжують інвестувати кошти у перспективні сфери економіки: інфраструктуру та транспорт, комунікації й ін. Результатом такого співробітництва стало те, що у 2015 р. країна увійшла до трійки лідерів за показником зростання економіки після Бразилії та Мексики [9].

У 2000-2008 рр. Іспанія надала більше 11 млн. доларів допомоги латиноамериканським країнам, у тому числі Колумбії у вигляді позик і грантів на наступні цілі: миротворчі операції, попередження конфлікту та вирішення його, реформування сфери безпеки країн даного регіону, відбудова важливих об'єктів. Пік цієї допомоги приходиться на 2008 р. У 2009, 2010 та подальші роки, які пройшли під гаслом боротьби із кризою в Іспанії, така допомога почала дещо зменшуватись [10]. У цілому міністром закордонних справ Іспанії Хосе Маргалйо було оголошено у 2015 р., що на врегулювання одного тільки колумбійського конфлікту Іспанія витратила близько 80 млн. євро [11].

У зв'язку з тим, що Іспанія є членом ЄС, а її зовнішня політика є складовою частиною загальноєвропейського вектору зовнішніх відносин, з послабленням ізоляціонізму Колумбії

інші європейські держави намагаються зайняти вигідні місця в її економічній системі. Так, можна привести у приклад Італію, керівник уряду якої активно взаємодіє з партнерами у Латинській Америці. У своїх промовах він робить заяви, що його країна зараз поділяє почуття відповідальності у відносинах з іншими країнами у той час, як інші європейські лідери не бажають виступати у перших лавах, а вибирають, натомість, спокій і тишу [12]. Для іспанського уряду, бізнесу й усієї країни загалом, яка у 2014-2015 рр. болісно виходила з політичної та економічної кризи, боротьба з іншими європейськими фірмами-конкурентами є нелегким випробуванням.

Беручи до уваги коло питань, які були основними у іспано-колумбійських відносинах на початку XXI ст. можна відзначити наступні:

- разом з правоохоронними органами європейських країн, таких, як Італія, Франція та колумбійських колег боротьба проти торгівлі наркотиками, зброєю, попередження нелегальної міграції й інших злочинів;
- виявлення та покарання членів організацій, які визнані терористичними і такими, що загрожують безпеці Іспанії, такими як ФАРК, ЕТА й ін. [13];
- участь у примиренні ворогуючих сторін у Колумбії та мирній розбудові цієї країни через донорські програми допомоги, неурядові інвестиції й ін.;
- політична взаємодія з іншими державами регіону задля підтримки сприятливої ситуації у Колумбії, налагодження процесу мирних переговорів, знаходження спільних позицій з ворогуючими сторонами.

Результатом довготривалої діяльності Іспанії у цьому напрямку стало створення державами-учасниками ЄС цільового фонду для мирної розбудови Колумбії. Іспанія першою запланувала першою вкласти три мільйони євро у нього протягом 2016 р. [14] після укладення угоди про припинення вогню між урядом Колумбії та FARC. Також міністр пообіцяв підтримку своєї країни Колумбії у Раді Безпеки ООН, непостійним членом якої у 2015-2016 рр. є Іспанія [15].

Отже, висвітлюючи роль Іспанії у колумбійському конфлікті, можна зазначити, що вона буде продовжувати грати одну з головних ролей поряд із США, Еквадором, Венесуелою. Причинами такого є й історична, культурна та мовна близькість, і досвід двосторонньої взаємодії, й особиста зацікавленість.

Особиста зацікавленість вбачається не тільки в економічних інтересах іспанського

бізнесу, а й у тому, що Іспанія обрала одним із векторів своєї зовнішньої політики боротьбу з терористичними угрупованнями та міжнародними злочинами, що загрожують її безпеці. У будь-якому випадку Іспанія виступає за подальший розвиток переговорів між конфліктуючими сторонами та готова зробити свій вклад у миротворчій діяльності та відновлення сприятливої економічної ситуації у Колумбії.

Іншим прикладом співробітництва між Мадридом і ЛАКБ є сприяння вирішенню конфліктів щодо спірних територій. Так можна привести історію співробітництва Іспанії й Аргентини щодо повернення територій Англії, на які мають претензії ці дві держави: перша територія – Фолкленди, а друга – Гібралтар. На сьогоднішній момент Гібралтар і Фолкленди знаходяться у списку ООН в якості залежних самоврядних територій, які піддаються процесу деколонізації [16].

З 2000 рр. Іспанія підтримувала Аргентину у боротьбі за спірні острови, не дивлячись на можливі економічні та політичні непорозуміння між державами. Іспанії не вдалося повернути Гібралтар, оскільки під час референдуму у 2002 р. на Гібралтарі більшість населення знову виказало бажання залишитись у складі Об'єднаного Королівства [17]. Аргентина поки не полишає схожих надій. Так, у 2009 р. Буенос-Айрес подав заявку про розширення прилеглої території до комісії ООН. У 2013 р. аналогічний гібралтарському референдум був проведений на Фолклендських островах з тим же результатом – мешканці Фолклендів вирішили залишитись у складі Великої Британії. У тому ж році міністр закордонних справ Аргентини зробив гучні заяви про об'єднання зусиль разом із іспанською стороною щодо суверенітету спірних Фолклендських островів і Гібралтару. Також сторони домовилися проводити тиск на Велику Британію щодо виконання нею рішення ООН з приводу діалогу [18].

Дипломатична робота в ООН закінчилась тим, що у березні 2016 р. комісія Організації визнала за Аргентиною право розширення територіальних вод з 200 до 350 морських миль, включаючи територію Фолклендських островів.

Рішення комісії носить рекомендаційний характер і залишає право сторонам у вирішенні цього конфлікту. Таке рішення комісії викликало обурення Лондона, який оголосив, що не погоджується з даним рішенням і звертає увагу на факти проведення офіційних ре-

ферендумів на свою користь.

Підтримка Іспанією Аргентини може сприяти розширенню енергетичного співробітництва між країнами, адже територія шельфу багата на нафту, але доступ до неї аргентинські й іспанські компанії поки що не мають [19].

Особливо важливим було налагодження відносин з Кубою, яка перебувала протягом останніх років у певній міжнародній ізоляції. За урядування Х.М. Аснара Іспанія одною з перших виступила за введення санкцій проти кубинських політиків і держави у цілому. Уряд соціалістів на чолі з Х.Л. Сапатеро навпаки пожавив двосторонні відносини з цією державою, був ініціатором покращення відносин по лінії ЄС-Куба.

Після позитивних змін у двосторонніх відносинах між США та Кубою у 2015-2016 рр. за президенства Барака Обами та керівництва Рауля Кастро, європейські компанії стали поступово просуватися на кубинський ринок [20].

Історичним науковці називають рішення Мадриду реструктурувати кубинському уряду борг, який склав 2,44 млрд. євро на жовтень 2015 р. і не був жодного разу погашений. Спершу було підписано двосторонню угоду про реструктуризацію боргу у розмірі 201,5 млн. євро [21]. Пізніше у грудні 2015 р. було досягнуто згоди між Кубою та членами групи кредиторів щодо конкретних фінансових умов про зменшення економічної заборгованості Гавани. Частка іспанського боргу, який мав би бути списаний, становила 750 млн. євро протягом наступних 18 років. У процедурі приймають участь іспанські фінансові інституції й аналогічно кубинська сторона. Спеціально на прохання останньої Іспанія погодилась реалізувати 375 млн. євро у пріоритетних проектах між державами у сферах економічного та соціального розвитку [22].

Іншою країною, в якій вдалося отримати перемогу іспанській дипломатії, є Болівія. Події 2003-2005 рр., пов'язані з націоналізацією енергоресурсів країни, відомі під назвою «Газової війни». Через військові дії посаду прем'єра обійняв Ево Моралес, який зараз є діючим високопосадовцем, переобраним на третій строк [23].

Під час маніфестацій і демонстрацій, які об'єднали різне за своїми поглядами населення, людьми висувалися антизахідні лозунги та вимоги щодо захисту місцевих територій від видобутку там нафти чи газу.

Іспанська компанія «Репсол» разом з бра-

зильською «Петробрас», британськими «Брітш Гез» та «Брітш Петролеум», а також французькою «Тоталь» були на той момент головними видобувачами енергоресурсів у регіоні.

Прем'єр Іспанії виступив з ініціативою справжніх переговорів, де інтереси обох сторін, а саме енергетичних компаній та їх опонентів бралися до уваги. Голова «Репсол» Антоні Бруфау виказав повну зацікавленість у вирішенні даного питання задля того, щоб конкретизувати характер відносин у структурі держава-компанії. Сама «Репсол» інвестувала в енергетичну систему Болівії близько 1 млрд. доларів [24].

Оскільки ситуація вимагала рішучих дій, то керівники Бразилії, Венесуели й Аргентини зустрілися з боліваріанським президентом у місті Пуерто Ігуасу у травні 2006 р., щоб вирішити проблемні питання енергетичної кризи вищезгаданої держави. У той же час іспанський уряд виказував своє занепокоєння ситуацією та застеріг Болівію наслідками, які могла мати криза для двосторонніх відносин.

Ситуація вирішилась на користь обох сторін. Наразі провідними гравцями енергетичного ринку Болівії є «Петробрас» і «Репсол», які контролюють майже 70% видобутку [25]. Час від часу виникають конфлікти між цими компаніями та місцевим населенням, чий сільськогосподарські території використовують фірми. Зокрема, у 2015 р. місцеві племена заборонили видобуток «Репсолу» на певній території, через що вона неодноразово зверталася до місцевої влади.

Різні дослідники сперечаються про те, яку роль грають іноземні енергетичні фірми у зменшенні конфліктогенності у країні та у регіоні загалом. Можна привести лише слова самого Ево Моралеса, який в інтерв'ю висловився наступним чином. Болівія, за його словами, може проводити незалежну економічну політику, не співпрацюючи зі Світовим Банком. Економіка країни показує позитивне зростання у 5%. Зараз головне завдання Болівії, зазначив він, у тому, щоб стати центром енергетики Південної Америки. Він активно критикує неефективні спроби США та ЄС у боротьбі з тероризмом і наркотрафіком, а на закиди у тому, що зараз країна стала небезпечним гравцем у торгівлі кокою він посилався на історично сформовані традиції місцевого населення своєї держави [26]. Відтак, прагнучи самостійності Болівії в економіці, Ево Моралес, скоріше за все, волів би не бачити у своїй країні іноземні енергетичні фірми.

Характеризуючи фінансову підтримку надану Болівії Іспанією треба зазначити, що вона складає більше декількох мільйонів доларів, які були направлені на: тематичні конференції з питань попередження та консолідацію миру, підготовку місцевих лідерів з питань боротьби з конфліктами у сепаратистично налаштованих регіонах Чако, Самора й ін., також просування іспанської освіти за допомогою іспаномовних шкіл, центрів [27].

Таким чином взаємодія Іспанії з країнами регіону ЛАКБ щодо зменшення конфліктогенності відбувається у двох площинах: регіональній і міжрегіональній, а основними факторами, що впливають на якість співробітництва, виступають ідеологічні засади партій і лідерів, які представляють Іспанію та країни регіону, економічний стан держав, наявність спільних проблем, розповсюджених на території двох, або більше країн регіону та місце Іспанії у структурі сучасних міжнародних відносин (наприклад, головування у міжнародних організаціях).

Розглянувши діяльність різних урядів в Іспанії можна прийти до наступного висновку. За прем'єрства Х.М. Аснара роль Іспанії у міждержавному миробудівництві ґрунтувалась перш за все на діях, направлених на боротьбу проти тероризму. Звідси і протисторова з іншими іспанськими партіями та громадянами, які були проти введення іспанського контингенту до Іраку. Не викликали підтримки Іспанії з боку більшості латиноамериканських країн введені проти Куби санкції та наміри ізолювати країну.

Х.Л. Сапатеро відійшов від слідування атлантичному курсові та зробив головним принципом європеїзм у зовнішній політиці. Соціалістична ідеологія партії, яку він представляв, сприяла покращенню відносин між Іспанією та Болівією, Кубою й іншими соціалістичними урядами держав ЛАКБ. Криза в Єврозоні, яка виникла у період його урядування, негативним чином відобразилась на об'ємі іспанських інвестицій до країн ЛА, зокрема і в напрямках післявоєнної розбудови у гарячих точках, виконання міждержавних ініціатив з попередження конфліктів, але вона зблизила економічний рівень кризової Іспанії та країн, які швидко розвиваються у регіоні. Тим самим поглибились відносини з базисом «рівноправного партнерства» на противагу асиметрії відносин США – держави ЛАКБ. Відтак, Іспанія може бути більш бажаним посередником у врегулюванні кризових явищ у даному регіоні, ніж інші більш впли-

вові країни.

Останній уряд, на чолі з Маріано Рахоем, продовжив розпочату його попередниками політику зближення з країнами регіону. Ним було уточнено та розширено перелік питань міждержавного співробітництва, продовжують проводитися ібероамериканські саміти.

ДЖЕРЕЛА ТА ЛІТЕРАТУРА:

1. Хмель А.А. Нормативно-правовое обеспечение внешней политики Испании во время премьерства Мариано Рахоя / А.А. Хмель // Современное общество и власть. – 2015. – № 4 (6). – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://gmanagement.ru/index.php/ru/argiv/06-2015r/265-khmel-062015>
2. Федорова К.О. Альтернативні виміри зовнішньої політики Іспанії в умовах розвитку поліцентричних процесів / К.О. Федорова // Science – od teorii do praktyki. 29-31.03.2013. – Sorot Diamond trading tour, 2013. – 116 p. – P.8-12; Федорова К.О. Аналіз змін зовнішньополітичного курсу Іспанії в 2004 році / К.О. Федорова // Гілея: науковий вісник. Збірник наукових праць. – 2011. – № 2 (44). – С. 734-741. Федорова К.О. Зовнішня політика Іспанії на початку XXI століття: моногр. / К.О. Федорова. – Warszawa: «Diamond trading tour», 2014. – 100 с.
3. Жолонко Т.В. Українсько-іспанське міждержавне співробітництво у контексті європейської політики України: дис... к. політ. н.: 23.00.04 «Політичні проблеми міжнародних систем та глобального розвитку» / Т.В. Жолонко. – Миколаїв, 2011. – 302 с.
4. Беловолов Ю.Г. Нові ліви в Латинській Америці / Ю.Г. Беловолов, М.А. Харенко // Наука. Релігія. Суспільство. – 2008. – № 2. – С. 3-9; Беловолов Ю.Г. Внутрі- і внешнеполітичские факторы интеграции Испании в НАТО / Ю.Г. Беловолов // Вступ до міжнародних відносин. – Донецьк: ДонНУ, 2008. – № 7. – С. 42-54.
5. Венедиктов В.Л. Испания и мировой рынок вооружений / В.Л. Венедиктов // Деловой мир. – 2008. – № 2. – С. 23-43; Чемакина О.Ю. Испания и Латинская Америка: к вопросу о тенденциях политических контактов / О.Ю. Чемакина // Международный вестник. – 2006. – Вып. 8. – С. 12.
6. Анিকেва Н.Е. Испания в конце XX – начале XXI века / Наталья Евгеньевна Анিকেва // Новая и новейшая история. – 2006. – № 2. – С. 71-84; Анিকেва Н.Е. Основные направления внешней политики Испании (1976-2004 гг.): автореф. дис... д. и. н. спец. 07.00.03 «Всеобщая история» / Наталья Евгеньевна Анিকেва. – М., 2009. – 47 с; Черкасова Е.Г. Испания: Политика безопасности и Иракский кризис / Екатерина Геннадьевна Черкасова // Мировая экономика и международные отношения. – 2003. – № 10. – С. 70-81; Черкасова Е.Г. Поворот во внешней политике Испании: амбиции и границы возможного / Екатерина Геннадьевна Черкасова // Мировая экономика и международные отношения. – 2005. – № 8. – С. 65-76.
7. Muntala J.M. Evolución del concepto de interes nacional / J.M. Muntala. – Madrid: Imprenta Ministerio de Defensa, 2010. – 181 p.; Field V. Democracy and Institutional Development Spain in Comparative Theoretical Perspective / V. Field – London: Palgrave Macmillan, 2009. – 256 p.; Hite K. Politics and the Art of Commemoration: Memorials to struggle in Latin America and Spain / K. Hite. – London: Routledge, 2013. – 260 p.; Galluzzo M. Peru, Renzi visita Machu Picchu con manager e imprenditrici / Marco Galluzzo [Електронний ресурс] // Corriere Della Sera – 25.10.2015. – Режим доступу: http://www.corriere.it/politica/15_ottobre_25/peru-matteo-renzi-visita-machu-picchu-precetta-imprenditrici-da1b0716-7b44-11e5-901f-d0ce9a6b55d1.shtml?refresh_ce-cp
8. Уругвай и Испания выразили озабоченность по поводу трансграничной военной операции Колумбии [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://russian.peopledaily.com.cn/31520/6366023.html>
9. Greco A. Colombia, 35 miliardi di investimenti l'Europa a caccia di maxi-commesse / Andrea Greco [Електронний ресурс] // La Repubblica – 26.10.2015. – Режим доступу: http://www.repubblica.it/economia/affari-e-finanza/2015/10/26/news/colombia_35_miliardi_di_investimenti_leuropa_a_caccia_di_maxi-commesse-125967360/?refresh_ce
10. Open Aid Data. Conflict, Peace & Security Available [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.openaidata.org/purpose/489/152/50/>
11. Інформаційний портал La informacion [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://noticias.lainformacion.com/disturbios-conflictos-y-guerra/guerrilla/COLOMBIA-MARGALLO-ACONTECIMIENTOS-IMPORTANTES-MUCHISIMO_0_909210227.html
12. Galluzzo M. Peru, Renzi visita Machu Picchu con manager e imprenditrici / Marco Galluzzo [Електронний ресурс] // Corriere Della Sera – 25.10.2015. – Режим доступу: http://www.corriere.it/politica/15_ottobre_25/peru-matteo-renzi-visita-machu-picchu-precetta-imprenditrici-da1b0716-7b44-11e5-901f-d0ce9a6b55d1.shtml?refresh_ce-cp
13. Черечкий В. Испания: ход расследования связей президента Венесуэлы Уго Чавеса с международным терроризмом [Електронний ресурс] // Радио Свобода. – 2010. – 9 квітня. – Режим доступу: <http://www.svoboda.org/content/transcript/2006944.html>
14. INFORME ANUAL DE APLICACIÓN DE LA ESTRATEGIA DE ACCIÓN EXTERIOR 2015 [Електронний ресурс] // Diseño e impresión: Oficina de Información Diplomática – Режим доступу: http://www.exteriores.gob.es/Portal/es/SalaDePrensa/Multimedia/Documents/2016_INFORME%20ANUAL%20ESTRATEGIA%20ACCION%20EXTERIOR.PDF
15. Інформаційний портал La informacion [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://noticias.lainformacion.com/disturbios-conflictos-y-guerra/guerrilla/COLOMBIA-MARGALLO-ACONTECIMIENTOS-IMPORTANTES-MUCHISIMO_0_909210227.html
16. Argentina and Spain 'to team up over Falklands and Gibraltar' [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/southamerica/falkland-islands/10338619/Argentina-and-Spain-to-team-up-over-Falklands-and-Gibraltar.html>
17. How Gibraltar 2002 referendum founded plan for joint sovereignty with Spain [Електронний ресурс] // MercoPress: [сайт]. – Режим доступу: <http://en.mercoPress.com/2013/12/05/how-gibraltar-2002-referendum-founded-plan-for-joint-sovereignty-with-spain>
18. Argentina and Spain 'to team up over Falklands and Gibraltar' [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/southamerica/falkland-islands/10338619/Argentina-and-Spain-to-team-up-over-Falklands-and-Gibraltar.html>
19. David Cameron dismisses Argentina's claim to waters surrounding Falkland Islands [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.telegraph.co.uk/news/2016/03/29/david-cameron-dismisses-argentina-claim-to-waters-surrounding-f/>
20. Raúl Castro vede papa Francesco Renzi: «Insieme una nuova pagina» [Електронний ресурс] // Corriere Della Sera – 9.05.2015. – Режим доступу: http://www.corriere.it/esteri/15_maggio_09/papa-vede-raul-castro-roma-focus-disgelo-visita-cuba-a09ebdc-f675-11e4-a548-cd8c68774c64.shtml
21. Ricardo Cabrisas and Luis de Guindos sign agreement on Cuba's medium- and long-term debt with Spain [Електронний ресурс] // La Moncha – 4.05.2016 – Режим доступу: <http://www.lamoncha.gob.es/lang/en/gobierno/news/Paginas/2016/04052016-cuba-debt.aspx>
22. Ricardo Cabrisas and Luis de Guindos sign agreement on Cuba's medium- and long-term debt with Spain [Електронний ресурс] // La Moncha – 4.05.2016 – Режим доступу: <http://www.lamoncha.gob.es/lang/en/gobierno/news/Paginas/2016/04052016-cuba-debt.aspx>
23. Economic test bombs as Bolivia's Morales begins new term [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.dailymail.co.uk/wires/ap/article-2919440/Bolivian-leader-begins-new-term-economic-clouds-forming.html>
24. Presidents to meet over gas crisis in Bolivia [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ft.com/cms/s/2/190a3d4a-da03-11da-b7de-0000779e2340.html#axzz48fz24zw6>
25. Presidents to meet over gas crisis in Bolivia [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ft.com/cms/s/2/190a3d4a-da03-11da-b7de-0000779e2340.html#axzz48fz24zw6>
26. Gandolfi S. Bolivia, Evo Morales: «Rifiuto il ruolo scambio con la Ue, non mi sottometto alla finanza» / Sara Gandolfi [Електронний ресурс] // Corriere Della Sera – 12.06.2015. – Режим доступу:

http://www.corriere.it/esteri/15_giugno_12/bolivia-evo-morales-rifuto-libero-scambio-la-ue-non-mi-sottometto-finanza-656549f8-10c9-11e5-b09a-9f9a058e6057.shtml

27. Open Aid Data. Conflict, Peace & Security Available [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.openaiddata.org/purpose/428/152/50/>

Хмель Анастасія, Біляєв Дмитро *Вплив Іспанії на врегулювання конфліктів у регіоні ЛАКБ у 2000-2016 рр.*

Досліджується зовнішня політика Іспанії, направлена на вирішення завдань у сфері безпеки й оборони у регіоні ЛАКБ, зокрема, припинення існуючих конфліктів, усунення їх наслідків і попередження виникненню нових. Особливу роль відведено ставленню урядів і політичних сил Іспанії та країн регіону до такої діяльності, її аналіз і можливі перспективи такого співробітництва. Окремо також висвітлено роль ЄС і різних міжнародних інститутів та організацій щодо підтримання миру у регіоні ЛАКБ. Автори зробили висновок щодо існування дієвих механізмів між державами для врегулювання конфліктів у регіоні та необхідності посилення Іспанією свого іміджу дипломата та миротворця у ньому.

Ключові слова: Іспанія, ЛАКБ, ібероамериканські відносини, ЄС, ООН, США.

Хмель Анастасія, Беляєв Дмитрій *Влияние Испании на разрешение конфликтов в регионе ЛАКБ в 2000-2016 гг.*

Исследуется внешняя политика Испании, направленная на решение задач в сфере безопасности и обороны в регионе ЛАКБ, в частности, прекращение существующих конфликтов, устранение их последствий и предупреждения возникновения новых. Особая роль отведена отношению правительств и политических сил Испании и стран региона к такой деятельности, ее анализ и возможные перспективы такого сотрудничества. Отдельно освещены роль ЕС и различных международных институтов и организаций по поддержанию мира в регионе ЛАКБ. Авторы сделали вывод о существовании действенных механизмов между государствами для урегулирования конфликтов в регионе и необходимости усиления Испанией своего имиджа дипломата и миротворца в нем.

Ключевые слова: Испания, ЛАКБ, ибероамериканские отношения, ЕС, ООН, США

Khmel' Anastasiia, Bilyayev Dmytro *Spain's impact on conflict resolution processes in Latin America and Caribbean During in 2000-2016*

The article deals with the peculiarities of Spain's foreign policy, connected with the sphere of security and defense in Latin America and Caribbean, in particular, with the resolution of the existing conflicts, the elimination of their consequences, and the prevention of the new disputes. In the research a special reference is made to the position of Spain's and regional governments on such activities, the analysis of the their functioning and possible prospects of mutual cooperation. The role of EU and various international institutions and peacekeeping organizations in the region are also partially highlighted. Authors came to the conclusion about the existence of effective mechanisms between States created in order to resolve conflicts in the region and emphasized the need to enhance Spain's image in diplomacy and peacemaking.

Keywords: Spain, Latin America and Caribbean, ibero-american relations, EU, UN, USA

Рецензенти:

Тригуб О.П., д.і.н., професор
Шкляж Й.М., д.і.н., професор

Надійшла до редакції 18.05.2016 р.